

Κώστας Τσιρόπουλος - Ο άπλός και απέριττος βίος του Ά.Π.

*Άρθρον εις τὸ ἐγκόλπιον Ἡμερολόγιον 2012 τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Πειραιῶς*

Ἔχει ὁ Παπαδιαμάντης ὄψεις καὶ πλευρὲς ποὺ τώρα μόλις τις βλέπουμε; Ἔχει, μάλιστα. Αὐτὸ εἶναι στοιχεῖο ἀψευδὲς ἐνὸς αὐθεντικῶς σπουδαίου συγγραφέα. Οἱ πλευρὲς αὐτές, σιγᾶ-σιγᾶ, θὰ μᾶς ὀδηγήσουν, φρονῶ, σὲ μίαν ἀνατοποθέτηση τοῦ Παπαδιαμάντη. Στὸν ἀπλὸ καὶ ἀπέριττο βίον του θὰ ἰδοῦμε ἕναν πρόδρομο ἀρνητῆ τῆς κοινωνίας τῆς ὑλικῆς εὐμάρειας. Καὶ στὸ ἔργο του θὰ θεωρήσουμε τις μορφὲς τις ἀθάνατες μιᾶς ζωῆς ποὺ δὲν καταστρέφει ἀλλὰ συνεργάζεται ἀρμονικὰ μὲ τὸ περιβάλλον. Στους ἥρωές του θὰ ξαναβρίσκουμε τοὺς ἀνθρώπους, ἐνῶ στὴν καθημερινή μας ζωὴ θὰ κυκλοφοροῦμε καὶ θὰ συνεργαζόμαστε μὲ ἀνθρώπους-σκιές, μὲ χαρακτῆρες τυποποιημένους, μὲ ἄψυχα σώματα. Στὸ ἔργο τοῦ Παπαδιαμάντη θὰ νιώθουμε τὴν καταγωγὴ μας καὶ θὰ ξαναζοῦμε ἕνα κόσμον γεμάτον ἀπὸ τις αἰώνιες μυστικὲς δυνάμεις τοῦ σύμπαντος, τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἀγίους, τοὺς ἀγγέλους, ποὺ ὅλοι τους μιλοῦν γιὰτὶ ἔχουν ἑλληνικὰ ἔξανθρωπιστεῖ, ὅπως ὁ Μονογενὴς ἔλαβε σάρκα κι ἔγινε ὁμοίος μας σὲ ζωὴ, καὶ σὲ μοναξιά, καὶ σὲ πόνον, καὶ σὲ θάνατον. Εἶθε καὶ σὲ ἀνάστασιν.